

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Brně**, sídlem Polní 994 / 39, Brno, o podání ze dne 13. 2. 2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 17,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 13. 2. 2014 se žalobce u Krajského soudu v Českých Budějovicích domáhal, aby krajský soud přikázal žalovanému Městskému soudu v Brně, aby mu neprodleně vydal všechny informace v žádosti z 26. 11. 2013.

[2] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 18. 2. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 2, věc postoupil Krajskému soudu v Brně.

[3] Podáním ze dne 3. 3. 2014 se žalobce domáhal opravy zjevné nesprávnosti usnesení ze dne 18. 2. 2014 „*i jeho doručení v odpovídající podobě*“.

[4] Krajský soud v Českých Budějovicích vyhodnotil podání ze dne 3. 3. 2014 jako námitku neúčinnosti doručení usnesení. Žalobce proto usnesením ze dne 10. 3. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 8, jež vydala asistentka soudce, vyzval, aby svou námitku doplnil o zákonné náležitosti tak, aby specifikoval, kdy se s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit, a označil důkazy, jimiž má být včasnost a důvodnost jeho návrhu prokázána.

[5] Proti tomuto usnesení žalobce brojil podáním ze dne 26. 3. 2014, v němž nesouhlasil s obsahem této výzvy. Usnesením ze dne 28. 3. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 13, krajský soud vyzval žalobce, aby odstranil vady jeho podání ze dne 26. 3. 2014 tak, aby odpovídalo požadavkům kladeným ustanovením § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyšších soudních úřednících“).

[6] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 17, odmítl podání ze dne 26. 3. 2014, jehož prostřednictvím žalobce podal námitky proti usnesení vydaném asistentkou soudce ze dne 10. 3. 2014, protože žalobce neodstranil vady tohoto podání.

[7] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost ze dne 12. 5. 2014, ve které vytýkal soudu, že usnesení není řádně a přesvědčivě odůvodněno, přičemž poukazoval na předchozí nesprávný postup krajského soudu. Kasační stížností rovněž napadal usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 22, kterým bylo odmítnuto podání stěžovatele ze dne 3. 3. 2014; věc byla u Nejvyššího správního soudu zapsána pod sp. zn. 4 As 104/2014.

[8] Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „*kasační stížnost je dále nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.*“

[9] Byť stěžovatel napadá usnesení krajského soudu ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 17, je pro posouzení přípustnosti kasační stížnosti nutno uvést, že tímto usnesením krajský soud rozhodoval podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona vyšších soudních úředníků o námitkách vznesených stěžovatelem proti výzvě krajského soudu ze dne 10. 3. 2014 k odstranění vad jeho předchozího podání. Nejvyšší správní soud přitom v usnesení ze dne 8. 2. 2012, č. j. 1 As 13/2012 - 12, dospěl k právnímu závěru, že „*výzva k opravě, resp. k odstranění vad podání, vydaná podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřijatelná.*“

[10] Podstatou sporu je tedy to, že stěžovatel fakticky brojí proti výzvě krajského soudu, proti níž kasační stížnost není s ohledem na výše uvedené přípustná. Přípustnost kasační stížnosti přitom nemůže založit ani to, že předmětnou výzvu vydal asistent soudce, přičemž proti takovému rozhodnutí jsou přípustné námitky podle zákona o vyšších soudních úřednících, neboť i v takovém případě je meritem věci to, zda krajský soud stěžovatele správně vyzval k odstranění vad podání; přípustnost kasační stížnosti je přitom nutné posuzovat právě ve vztahu k tomuto původnímu rozhodnutí krajského soudu.

[11] Ze skutečnosti, že krajský soud v usnesení ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 17, stěžovatele nesprávně poučil o přípustnosti kasační stížnosti, na závěrech Nejvyššího správního soudu o nutnosti odmítnutí kasační stížnosti ničeho nemění – srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36.

[12] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospívá k názoru, že je na místě kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 4. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 – 17, odmítnout, neboť je nepřijatelná podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci neshledal důvod odchýlit se od této judikatury, přičemž argumentaci stěžovatele nepřisvědčil.

[13] Jelikož kasační stížnosti byla odmítnuta, podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu